

ΙΔΕΟΥΤΗΣ ή
N. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
Ιδιοκτήται — κληρονόμοι
N. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
Εκδότης:
ΝΙΚ. Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΙΓΑΙΟΥ ΝΗΣ
ΘΕΟΧ. Κ. ΣΙΩΖΟΣ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
26
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1975

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε.'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 39
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 3

ΕΒΙΩΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

28^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

ΜΕΙΣ ἔσαρωσαμε τις περσικές ὄρδες στὸν Μαραθῶνα καὶ στὴν Σαλαμῖνα. Ἡμεῖς ἐκτίσαμε Παρθενῶνες. Ἡμεῖ, ἀνεδείξαμε τὸν Σωκράτη. Ἡμεῖς ἐλατρεύσαμε τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἀθηνᾶ. Ἡμεῖς ἐφέραμε στὴν Ἐφτάλοφη τὸ σπαθί τῶν Ἑλλήνων. Ἡμεῖς ἀνεβῆκαμε στὸν Παρνασσὸν καὶ ἐπροσκυνήσαμε τὸν Γολγοθᾶ. Ἡμεῖς, ποὺ ἔζήσαμε περισσότερο στὸν χρόνο καὶ λιγώτερο στὸν χῶρο, ἐδημιουργήσαμε ἀξεπέραστο Πολιτισμό. Ἡμεῖς ὁρκισθήσαμε «Ἐλευθερία ή θάνατος». Ἡμεῖς ἀπαντήσαμε τὴν αὐγὴν τῆς 28ης 1940 «ΟΧΙ».

Το «OXI» ποὺ ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια
ώς σήμερα δὲν ἔπαυσε ν' ἀποτελῇ τὸν ἐθνικό
μας ὅρκο, πεντέντενος ἔπαιτησαμε ποτέ. Τὸ
«OXI» ποὺ ἐπέρρεσε μέσα βαθειὰ στὴν ψυχή
μας καὶ ἔγινε στοιχεῖο πρωτογενὲς διὰ τὴν
ὅταρξίν μας. Τὸ ἀείζωο αὐτὸ «OXI», ποὺ
κατευθύνει τὴν ἴστορική μας συνείδησιν. Δὲν
γνωρίζουμε τὶ θὰ πῆ λύγισμα κνήμης. Δὲν ἐ^π
προσκυνήσε ποτὲ σκιάβα ή ψυχή μας· καὶ
στὴν τυραννία ἦταν κυρίαρχος· δὲν ἐπρόδω-
σε τὴν θεότητά της.

Τὸ «ΟΧΙ» εἶναι ἡ πιὸ κοφτὴ καὶ λακωνικὴ ἀπάντησις, ποὺ ἔδωσε τὸ ἀγέρωχο 'Ἐλληνικὸ' Ἐθνος. Ἀντάξια τῆς Ἰστορίας καὶ τῆς παραδόσεως. "Ἐνας ύπεροχανος λαὸς μαστιγώνει μὲ τὸ στόμα τοῦ ἀειμνήστου πρωθυπουργοῦ του τὴν δολιότητα καὶ τὴν ἔπαρσιν. Μία αὐτοκρατορία δέχεται τὸ ἡχηρὸ φάπισμα καὶ τρίζουν οἱ ἄρμοι της. 'Ἡ Πίνδος διέλυσε τὰ φροῦδα ὅνειρα τοῦ φασισμοῦ. 'Ἡ Πίνδος ἐκράτησε σὲ διαρκῆ καὶ αὖξανόμενο θαυμασιὸ ἐπατομμύρια ματιῶν. 'Ἡ Πίνδος ἐγένενησε τὰ πρῶτα οίγη τῆς ἑλπίδος. 'Ἡ Πίνδος ὑψώσε καὶ ἐδόξασε ἔνα λαὸ θαυματουργὸ καὶ ἀλύγιστο. 'Ἡ Πίνδος ἔγινε τὸ σύμβολο τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ. Στὴν οάγιν της είναι

γραμμένη μὲ φωτιὰ καὶ αἷμα ἡ μονολεκτικὴ
ἄρνησις τοῦ Μεταξᾶ.

Ο ΛΗ ή λεβεντιά καὶ ή ὁμορφιὰ καὶ ή δρα-
ματικὴ οὐσία τῆς Ἑλλάδος εὑρίσκεται συμ-
πυκνωμένη στὸ συμβόλο τῆς 28ης Ὁκτω-
βρίου. Δὲν ἀντιλάλησε τότε μόνο ή ἐγερτήρια
φωνὴ ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ τὰ βάθη δυόμισυ χι-
λιάδων χρόνων, διὰ νὰ ἀναστήσῃ τοὺς γονα-
τισμένους λαούς. Δὲν ἦταν μόνο μία ἐδυνικὴ
ῶρα, ποὺ ἐκάλπαζε πεδὸς ἡμᾶς διὰ νὰ μᾶς κρα-
τήῃ Ἑλληνες καὶ ἄνδρες, ἥρωες καὶ ἀνδρώ-
πους. Δὲν ἦταν μόνο μιὰ θαυμαστὴ ἴστορικὴ
μοῖρα, μέσα στὶς τόσες ἄλλες ἑλληνικές, ποὺ
ἐπεφύλασσε στὸ Ἔδυνος μας τὴν ἀνεπανάλη-
πτο μηνὸν προσπεέον τὴν μησία του πρωσί-

Λ ΛΛΔ καὶ κάτι ἄλλο. Ἡ 28η Ὁκτωβρίου ἦταν ἡ ἀποθέωσις καὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἑ···τητος. Ψυχὴ ἀδαμαντίνη··· ἀδάμασιος··· στιχτή··· ἀδωύλωτος··· ἐνιαία. Χωρὶς ωγμή··· χωρὶς διά··· στασιν··· χωρὶς ἀντίθεσιν. Ἀνάτασις καὶ ἀνά··· στασις. «Μιὰ μοναδικὴ ἐθνικὴ στιγμὴ» γρά··· φει σύγχρονος λογοτέχνης, «ποὺ ἔφυγε ἀπὸ··· τὰ μέτρα μας γρηγορώτερα ἢ πò κάθε ἄλλη, ποὺ ἀιέβη··· καὶ στάθηκε πολὺ πò ψηλὰ ἀ··· πò τὰ κεφάλια μας καὶ μένει σὰν ἔνας λόσμος··· θαυμαστὸς καὶ ὠραιος, ποὺ ἔμεις τὸν ἐπλάσα··· με, ἔμεις τοῦ ἐδώσαμε μօρφή, ἄλλὰ εἰ··· ἔμεις πάλι δὲν τολμοῦμε τώρα νὰ ἀναζητήσωμε τὸν··· ἔαυτό μας σ' αὐτὴ τὴν ἀποθέωση ἢ πò φόβο··· μήπως··· ἔξακριβώσωμε πὼ; λίγα πράγματα··· ἔχουν μείνει μέσα μας ἢ πò τὴν θαυμάσια ἔκείνη··· ψυγικὴ··· εύφοροία».

Οι μεγάλες έθνικες στιγμές! Οι γνήσιες έλληνικες ώρες! Σ' αύτές, πού, άφου έδιδάξαμε στίς χιλιετίες τους λαούς πώς, νὰ ζοῦν, τους έμαθαμε καὶ πώς γὰρ ἀποδύνσκουν!

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστοριάς κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Σύν εὖν κακοπάθησον ώς καλός στρατιώτης
·Ιησοῦ Χριστοῦ» (Β' Τιμ. 2,1)

Τὴν χρυσολάμπουσαν
μνήμην ἐνδὲ πασιγνώσει ω
ἀγωνιστοῦ διὰ τὴν ἀγά^ν
πην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν
αἰθεριωτέρων Ἰδανικῶν τοῦ
κόσμου ἔօρτάξομεν σήμε-
ρον. Τιμθεμεν τὸν μεγαλώ-
νυμνον μέροντα τοῦ Χρι-

νυμον μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ τὸν Δημήτριον. Χρέος ἀπαράβατον καθενός μας νὰ τιν τιμἱμεν, λόγω τῆς νεότητος, τὴν δόποιαν ἔθυσίασε διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πίστεως. Αἴμα χυνόμενον διὰ σκοπούς τῶν ὑψηλόφρονας καὶ ἔξα σίους ἐπισύρει αὐτομάτως τὸν θυματιών καὶ τὴν εὐλόγειαν κάθε ἀνθρώπου μὲ στοιχειώδη ψυχικὴν εἰγένειαν. «Σὺ οὖν κακοποίησαν ως καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ» Ὁ μεγάλος καὶ ἀπαιτητικὸς τοῦτος λόγος ἔχει μένα βάρος καὶ κυροὺς αἰώνιον. Διότι δὲν ἔκ στιζεται ἀπὸ κάποιον, διποῖος ζῆι εἰς ἀνέσεις καὶ ἀπαιτεῖ μόνον ἀπὸ τοὺς ἄλλους θυσίας διὰ νὰ βγῆ κερδισμένος καὶ ὠφελημένος αὐτός, δῆπος γίνεται εἰς μερικές περιπτώσις ἀρχηγῶν κινήσεων τοῦ καιροῦ μας. Ἐλλὰ γράφεται εἰς συμβουλευτικὴν καὶ έθαρρυντικὴν ἐπιστολὴν κάποιου πάσχοντος, φυλακισμένου, κακουχουμένου καὶ ἀναμένοντος τὸν θάνατον διὰ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ. Γράφεται ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Παύλον, μέσα εἰς τὸ ἡμίφως κάποιου κελλιοῦ φυλακῆς τῆς Ρώμης. Πρὸς χάριν τοῦ Χριστοῦ, γράφει, «κακοποιῶ μέχρι δεσμῶν ως κακούργος».

καὶ ὅχι αἰωνίας ἀξίας, δι-
πως εἰς τὴν περίπτωσιν
τοῦ Χριστιανισμοῦ. Νέος
καὶ δῆμητριος, μὲν βίον
ἀφιερωμένον εἰς τὴν ὑπη-
ρεσίαν τῶν ὑψηλῶν ἰδαι-
κῶν τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἦτο
δυνατόν παρὰ νὰ συμμορ-
φωθῇ πλήρως μὲν τὸ παρά-
δειγμα καὶ τὴν συμβολὴν
τοῦ Ἀποστόλου Γιαύλου.
«Σὺ δὲν κακοπάθησον ώς
καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ
Χριστοῦ, δι’ δὲν κακοπάθῃ
μέχρι δεσμῶν ώς κακοῦρ-
γος.» Κάθε ἐμπόδιον τὸ
παραμέρισε διὰ νὰ γίνη
δηντως καλὸς στρατιώτης
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ νὰ ἀ-
ἀπλήσῃ νομίμως καὶ δόλο-
ψύχως δι’ Αὐτόν. Θελκτι-
κὰ τοῦ κόσμου τὰ κάλλη
‘Αλλὰ κάποτε χάνονται
Πανεπιχάριστος τῆς ἀμαρ-
τίας δὲ πειρασμός. ‘Αλλό
ἐκχυδαίζει, αἰσχροποιεῖ

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑΣ

ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑ τήν περασμόνη Κυριακή έγινε το καθιερωμένο έτήσιο μνημόσυνο ύπερ άναπτυσσεως της ψυχής των διακοσίων σαράντα δεκατριών, που κατεκρεούργηθησαν κατά τα έτη 1943-1947 από τους σλαυοκινήτους έσμοκατσ χπλιάδες και κομμουνιστοσυμμορίτες. Οι τρόχι αχοι αύτοί, που ποσετάξαν τα στήθια τους διά ια διατηρήσουν την έλληνική ητα της Ναζιστικής μας και ια άποτρέψουν τὸν αιρωτηριασμό της Γολανής Πατρίδος και τὸ καταβρόχισμά της πατριωτικής στέπας, έγειραν διά άνατοι νικηταί, κατασφαγμένοι και δολοφονημένοι από τους θηριώδεις και αίμοσταγείς κουκουνέρδες.

‘Η Χαλκιδική προχθές, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Νομάρχη της κ. Νικόλσο Μπαλκίζα, ἀπέτισε μπροστά στὸν χπέριτο ἀλλ’ ἀκαταγώνιστο Σταυρὸ φόρο τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἡρωικοὺς νεκρούς μας καὶ ιετράνωσε τὴν ἀμετακίνητο καὶ ἀταλάντευτο ἀπόφασίν της νὰ κρατήσῃ τὸν ἔνρος ἀλλ’ αἰματοποιισμένο, αὐτὸ βράχο ἐπαλξιν’ Ἐλευθερ’ ας, ‘Ανθρωπισμοῦ καὶ ‘Ἐλληνοχριστιανισμοῦ. Οἱ ἀρνηταὶ δὲν θὰ περάσουν.

ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ 1940

ΦΕΛΗ ΤΗΣ ΧΑΣΚΙΔΙΚΗΣ,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΒΗ ΠΟΛΥΓΥΡΟ

Ίδουτής:

† Νικόλαος Γεροχοήστος

Ιδιοκτήται—κληρονόμοι

N. Γεροχοήστου

Έκδότης:

ΝΙΚ. Θ. ΠΑΠΑΙΩΝΟΥΔΗΣ

Διευθυντής

ΘΕΟΧ. ΣΙΩΖΟΣ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΕΚΕΡΗΣ

ΕΤΗΣΙΑΙ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Φυσικά πρόσωπα 150 δοχ.

Νομικά πρόσωπα (κατώτερον) 300 δοχ.

Έξωτερικού 22 δολλάρια

Έμβασματα—Ειταγαί

κ. Νικ. Θ. Παπαδόπουλον
Πολύγυρον

ΟΙ ΨΕΙΡΕΣ

Τὸ παράκαν οἱ ἐφημερίδες, «ΕΠΕΛΙΣΙΣ ΤΩΝ ΦΕΤΙΩΝ ΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ», «ΨΕΙΡΕΣ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» κ.λ.π. Τόσο, ποὺ ἀρχισε, νὰ μᾶς τρέψει τὸ ερίλι, λὲς κιὶ ψειράτας καὶ μεῖς...

Ἡ ἀλήθευται εἶναι, διτοὶ οἱ ψειροίς, ποὺ εἶχανε μερικές δεκαετίες, νὰ τὶς ἀκούσουμε, μᾶς ἔαφνιασαν, καὶ μάζι παρουσιάστηκαν (σωστότερο, ἀνακαλύφθηκαν) στὰ κεφαλαὶ καὶ μερικῶν μικρῶν μαθητῶν.

Τὸν παλὴν καιρὸν δὲν εἴ ταν αὐτὸν τίποτα τὸ φοβερὸν οὔτε τὸ πιράξενο. Τι, κακὸ εἴται μόνιμο. Καὶ οἱ μῆρες οες; ψίχινε ταγκικὰ τὰ κεφαλίκια καὶ τὰ διυγκαλά πα τῶν παιδιῶν τους; ποὺ τὰ ζεμτίζαν, διταν βρίσκαιε καμμιό ψειρά.

Φυσικὰ τότε, στὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο, διλοὶ οἱ μαθητὲς τὰ κοβίν μὲ τὴ ψ. ἡ μηχινὴ τὰ μαλλιά. Ἀλλὰ καὶ στὸ Γυμνάσιο τὸ κυψιλὸ τῶν μαλλιῶν, ἐστω καὶ μὲ τὴ χοντρό, εἴται ψειρούχικο.

Ἐτσι γινόταν τότε ἡ κατηπολέμησης τῆς ψειράς, μιὰ ποὺ οὔτε Νὶ—Νὶ, διπήρησε, οὔτε οἱ ἑστίες στὶς φωτογειτονίες ἔξαφνιντόταν.

Κι' αὐτά, στὸν καιρὸν τῆς Εἰρήνης. Στὸν πόλεμο, μῆν τὰ ωραῖς. Ὁ τοιος πολέμησε στὴν Ἀλβινία, ξίριε, διτοὶ οἱ ψειροίς γίνονταν γαϊτάνι, Ἐλλητικέ, Ἀρβινίτικες καὶ Φιστικές σὲ θαυμαστὴ συνύπιξη.. καὶ μᾶς ζεστάνειν!

Τῷρα ποὺ φάνηκαν πάλι μερικὲς ψειροίς.. χιλιάρι δι κό σμος: Στρατιές οἱ ψειροίς, Γέμισιν τὰ Σχολεῖα. Ὑπουργικὲς ἔγκυκλιες. Πιτοικές ἀνακοινώσεις. Φοβερὸς κίνδυνο! κλπ.

Κι' αὐτὰ γοράφονται τώρα ποὺ ὑπάρχει τὸ Νὶ—Νὶ, ποὺ ὑπάρχει ἀφθονο σαπούνι καὶ τὸ ἐπίπεδο τοῦ Λαοῦ (βιωτικὸ καὶ πνευμιτικὸ) ἀνέρητες δυὸ φορές ψηλότερα ἀπὸ τὸν παλὴν καιρὸ.

Ὑπερβολές! Καὶ μιὰ ἀδικία! «Ολη γιὰ τὰ κεφαλάκια τῶν μικρῶν μαθητῶν γίνεται λόγος. Λές καὶ φύτωραν ἄπ' αὐτὰ τὰ κεφαλάκια οἱ ψειροίς καὶ δὲν ξεκίνησαν ἀπὸ τὶς κεφάλες τῶν χίπηδων καὶ πολλῶν ἀλλων μαλλιάρηδων!

GIM

Τὸ τί ἔγινε τότε μὲ τὸ ημέρωμα δὲ λέγεται. Οι

ΟΙ «Ελληνες κάνανε πολλοὺς πολέμους καὶ πολλές μοισιὲς ζωντανὰ ποὺ τὰ σφύζουν, ἔπειτα στὶς πολιτεῖες τρέχανε, πῆσαν στὰ σύνορά τους ἀπὸ τὴν τὸ μήνυμα στὰ βουνά οἱ Ασία καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη βοσκοὶ καὶ οἱ ψωράδες στὶς δουσι ποιοτεύσαν στὸν Ἅδιο Θάλασσες, δλα τὰ πλεούς μὲ κε νους κι εἶπαν μενα γύρισαν πλώρη κι δι πάντα ήσυχάσουν. Ζωσαν λοι οἱ βοσκοὶ τρέχανε νὰ τὴν τατεινὴ καὶ δύνοκλη ζωὴ τῶν βουνῶν καὶ τῶν θαλασσῶν τους, ἄχοντες καὶ λαδὸς θέλανε πολὺ τὴν εἰονή κι οἱ γρυματιζούμενοι γράφανε βιβλία, ποὺ μπες καὶ σκοτώνανε γυλέγανε γιὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς ειρήνης.

Τότε ἔτυχε καὶ μπήκαν τὰ μεγάλα τὸ θην τοῦ κόσμου πάλι οὲ θανάσιμο πόλεμο. Οι «Ελληνες δταν μάθανε εἰπαν: Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε νὰ μείνουμε σὲ ειρήνη. Κι ἔμειναν κάμποσο καὶ τὸν ἀριθμό ποιοτεύεις, πῶς θὰ τὸν βοηθήσῃ προσβεβλημένη Πλαναγία. «Καλός, περιμένετε νὰ δημιουργήσετε πολλὰ λιμάνια καὶ θάλασσες, ποὺ δὲν έχεινει άνθρωποι, ποὺ βιέπανε τὰ γινόμενα, θὰ κάιη τὸσο μικρός λαδὸς μὲ τόσο μεγάλο γείτονα. Θὰ γονατίσῃ σὲ μιὰ μέρα.» Μά δὲ λαδὸς ποιοτεύεις, πῶς θὰ τὸν βοηθήσῃ προσβεβλημένη Κοριτσά. Οι γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά, ποὺ κατοικούσαν στὰ Φίσσαδια τῆς Θεοτόκου. Η κίνησις τῶν σταματήσουν τοὺς βαρύρρους, τοὺς κυνήγησαν μὲ στὴ χώρα τους καὶ τοὺς πήραν πολλὰ λάφυρα, ἄρματα καὶ φυσέκια καὶ μιὰ μεγάλη πολιτεια, τὴν Κοριτσά. Οι γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά, ποὺ κατοικούσαν στὰ Φίσσαδια τῆς Θεοτόκου.

Οι μητέρες στέλνανε τ' Ελληνες βόλια καὶ ἀγόρια τους νὰ πολεμήσουν καὶ λέγανε: «νὰ μὴ τρίξετε τὸν πέτρες καὶ τοὺς σκότωναν, ἀντίχριστο στὴ θάλασσα», «Οοοι ἔχθροι γλύτωσαν, ποὺ πρόχοντες ἀνοικιάν τὰ πήραν τὰ ἄγρια βουνά καὶ τοὺς φάγανε οἱ λύκοι...»

Τότε ἔγινε μεγάλος ἔρωτας τὰ άνακέντατα τῶν πιστῶν, χρυσά καραβάκια καὶ ἀγγέλους καὶ δοητές νια χέρια, καὶ οἱ γρυματιζούμενοι, ποὺ γράφανε πρὶν βιβλία γιὰ τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου, στείλανε μήνυμα στὶς δλλες χώρες καὶ εἶπαν, πῶς τέτοιο ἀδικο δὲν ξαναστάθηκε, λοιπὸν θὰ υπερσπίσουμε τὴν γῆ μας καὶ τὴν ειρήνη.

Πέρασε μιὰ μέρα καὶ οἱ βάρβαροι, ποὺ λέγανε, πῶς μὲ τὰ φοισάτος τους θὰ πατήσουν τὴν Χώρα, δὲν μπόρεσαν νὰ μπούν.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

ΓΚΛΑΒΑ

Δευτέρα—Τρίτη

ΤΟ ΚΡΠΜΙ

Τετάρτη—Πέμπτη

ΑΔΙΣΤΑΚΤΟΙ

ΕΚΓΕΛΕΣΓΑΙ

Πυρασκευή—Κινητή

ΤΟ ΓΕΡΑΚΙ

ΤΗΣ ΚΑΣΠΙΛΗΣ

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ.
ΚΕΧΑΓΙΑ

ΑΔΕΙΑΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΜΕΛΕΤΑΙ
ΕΠΙΒΑΣΕΙΣ
ΤΟΠΟΙ ΡΑΦΙΚΑΙ
ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ

Τηλ. N. Μουδανιών
0373 21-482
Τηλ. Αργαίας
0372 21-339

ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

Τρεῖς δρες μετὰ τὴν κήρυξη τοῦ πολέμου ἐναντίον τῆς Ελλάδος ἀπὸ τὴν Ιταλία, δ. Πρεδερος τῆς Κυβερνήσεως ἀείμνηστος Ιωάννης Μεταξᾶς ἀπῆρθεν τὸ έξης διάγγελμα:

Πρὸς τὸν Ελληνικὸν Λαόν,

«Η στιγμὴ ἐπέστη, ποὺ

θὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν

ἀνεξαρτησίαν τῆς Ελλάδος,

τὴν τιμὴν τῆς. Μολονότι

ἔτηροςμε τὴν πλέον σύ

νάσην πρὸς τὴν ιστορίαν τοῦ

Ελληνικοῦ

καθηκοντανες της Ελλάδος.

Κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν

στιγμὴν εἶμαι βέβαιος

ὅτι κάθε Ελλην καὶ κάθε

Ελληνικός θὰ ἔκτελέσουν

τὸ καθηκοντανες της Ελλάδος.

Κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν

στιγμὴν εἶμαι βέβαιος

ὅτι κάθε Ελλην καὶ κάθε

Ελληνικός θὰ ἔκτελέσουν

τὸ καθηκοντανες της Ελλάδος.

Κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν

στιγμὴν εἶμαι βέβαιος

ὅτι κάθε Ελλην καὶ κάθε

Ελληνικός θὰ ἔκτελέσουν

τὸ καθηκοντανες της Ελλάδος.

Κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν

στιγμὴν εἶμαι βέβαιος

ὅτι κάθε Ελλην καὶ κάθε

Ελληνικός θὰ ἔκτελέσουν

τὸ καθηκοντανες της Ελλάδος.

Κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν

στιγμὴν εἶμαι βέβαιος

ὅτι κάθε Ελλην καὶ κάθε

Ελ

